

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		PÉCSI TÖRVÉNYSZÉK PÉCS	
Ügyszám:	IV 777-0/2016	Érkezett:	2016 MÁRC 21
Pécsi Törvényszék 25.P.20.551/2013	Érkezett: 2016 ÁPR 18.	2016.03.21. 47	
Felperes:	Komplex Media Kft 3	2016.03.21. 47	
Alperes:	Kaposvári-Törvényszék	2016.03.21. 47	
Per tárgya:	Tisztességes eljárásból való jog-megsértése miatti kártérítés	Példány:..... Mell:.....	

5x 2+2 + CD

Tisztelt Alkotmánybíróság!

■■■■■ mint bérbeadó hátralékos bérleti díj megfizetése iránt pert kezdeményezett, mivel álláspontja szerint nem fizettem meg a részére a ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ szám alatti ingatlan bérleti díját. A Kaposvári Törvényszék 7.P.22.203/2005/51. számú ítéletével kötelezte a Komplex Média Kft-t 2.968.375.Ft bérleti díj megfizetésére. A Somogy Megyei Bíróság a 2.Pf.20.547/2008/8. számú ítéletével a fenti ítéletet helybenhagyta. A felülvizsgálati kérelem folytán a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.VIII.21.381/2008/8 számú ítéletével a jogerős ítéletet a hatályában fenntartotta. A Kaposvári Törvényszék ellen kártérítési keresetemet terjesztettem elő, mivel álláspontom szerint az eljárása során megsértette a tisztességes eljárásból való jogomat. A keresetemet a Pécsi Törvényszék 25.P.20.551/2013/35. illetve a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.031/2015/15. számú ítéletével a keresetemet elutasította.

Álláspontom szerint a fenti ítéletek az alábbiakra tekintettel Alaptörvény sértőek:

1./ Az alperest a per folyamán az OBH Jogi képviseleti Osztálya képviselte. Ez alapvető alkotmányossági és pártatlansági problémákat vet fel. A bírói pártatlanság definícióját a 67/1995. (XII. 7.) AB határozat alapján az alábbiak szerint fogalmazhatjuk meg: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet-mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.”

Az, hogy a bíróságok ellen a tisztességes eljárás megsértése miatt vagy egyéb kártérítés iránt indított perekben az Országos Bírósági Hivatal (a továbbiakban: OBH) képviselheti az alperesi pozícióban lévő bíróságokat (új Bszi. 86.§ (3) bek. b./pont), alapvetően sérti a pártatlan ítélkezéshez való jogot, és az is, hogy a bíró személyes egzisztenciájára meghatározó befolyással bíró OBH Elnöke által irányított szervezet képviseli a perben peres félként részt vevő bíróságokat. Ezen képviseleti forma alkotmányosságáról az Alkotmánybíróság már döntött egy korábbi határozatában, de ezt még az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatalának perbeli képviselete tekintetében hozta. Ezen alkotmánybírósági döntést követően került elfogadásra 2011. évben az új Bszi., valamint a 6/2014 (IV.30.) OBH utasítás, amelyek alapjaiban változtatták meg a bírósági törvényes képviselet szabályait. Így a 22/2012. (V.11.) AB határozat alapján, az OBH perbeli képviseletére ezen alkotmánybírósági döntés nem alkalmazható. A bírósági szervezeti rendszer 2012-es változására tekintettel aggályossá vált ezen képviseleti forma, mert az új szabályozás szerint az OBH Elnöke egyszemélyi döntése határozza meg a bíró egzisztenciális létfeltételeit, és az OBH is az egyszemélyi vezetése alatt áll. A bíró pártatlanságának a vizsgálatokor mindig figyelembe kell venni azt, hogy a bíró személyes egzisztenciáját az objektív előmeneteli, minősítési és fegyelmi szabályozás hiánya miatt önállóan szubjektív alapon meghatározó vagy befolyásoló személynek vagy szervezetnek,

mindig lehetősége van arra, hogy a bírói döntésre indirekt módon befolyással legyen. Az OBH és Elnöke így perbeli képviselőként quasi elvárást tud megfogalmazni az ügyben eljáró bíró számára. Ha a bíró ezt nem veszi figyelembe, akkor el is veszítheti a szolgálati felettese jóindulatát, ami esetleg a karrierjében is hátrányt jelenthet. Ezt a helyzetet súlyosbítja a 6/2014 (IV.30.) OBH utasításban meghatározottak is.

A fenti utasítás alapján az OBH Jogi Képviseleti Osztálya rendszeresen jelentést készít a bíróságokat érintő perekben eljáró bírónak a tevékenységéről, és a perbeli magatartásáról az OBH Elnöke részére. A JKO által jelzett perbeli vélt vagy valós bírói jogsértések miatt az OBH Elnöke bármikor utasíthatja az érintett bíró szolgálati felettesét, hogy indítson ezen bíró ellen fegyelmi vagy alkalmatlansági eljárást. Így megállapítható, hogy az OBH Elnöke bármikor minden kontroll nélkül szankcionálni tudja, ha az ügyekben eljáró bíró nem a JKO által elvártaknak megfelelően jár el a per során. De pozitívan is befolyásolhatja a karrierjét egy bírónak ezen perekben folytatott ítélkezési színvonala. Arra is lehetőséget ad a jelenleg hatályos Bjt. és Bszi., hogy vezetővé nevezze ki az OBH Elnöke az ilyen perekben eljáró bírót.

Erős kételyeket vet fel a pártatlanság tekintetében az, hogy az állampolgároknak a bíróságok ellen indított pereit olyan bírók tárgyalják, akiket erre a posztra az ellenfél képviselője nevezett ki vagy az innen való elmozdításuk is tőle függ.

A fentiekén kívül az OBH perbeli képviseletének alkotmányosságával kapcsolatos kételyeket erősíti az alkotmánybíróság alábbi megállapításai is:

„Az Abh.-ban az Alkotmánybíróság kifejtette álláspontját, a strasbourgi joggyakorlatot is figyelembe vevő korábbi határozatait felidézve, a bíróság pártatlanságának követelményével kapcsolatban is, „miszerint a »pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében« [...] [A]z Alkotmánybíróság hivatkozott a Bíróság által alkalmazott ún. kettős tesztre, miszerint a szubjektív teszt keretében az eljáró bíró személyes magatartását, vagyis azt vizsgálja, hogy volt-e az eljárás során olyan megnyilvánulása, amelyből a pártatlanságának hiányára lehet következtetni. Az objektív megközelítés pedig annak vizsgálata, hogy volt-e objektíve igazolható oka a pártatlanság hiánya feltételezésének [...], vagyis az adott szabályozás biztosítja-e a pártatlanság követelményét, ideértve azt is, hogy az eljárás a közösség, elsősorban a jogkeresők oldaláról nézve objektíve nem támaszthat kételyeket a pártatlanságot illetően [...]. Ahogyan arra a Bíróság is rámutatott: »Továbbá a pártatlanságot biztosító nemzeti eljárások léte (mint például a bíró visszahívásának szabályai) releváns tényezőt képeznek. Ezek a szabályok a hazai törvényhozás eltökéltségét fejezik ki, hogy minden ésszerű gyanút szüntessen meg a kérdéses bíró, vagy bíróság vonatkozásában és egy arra irányuló törekvést jelentenek, hogy semmisítsék meg a gyanú alapját az ilyen aggodalmak okainak megszüntetésével. Túl azon, hogy biztosítják a konkrét elfogultság nemlétét, arra irányulnak, hogy a pártatlanságnak a látszatát is megszüntessék, így azt a célt szolgálják, hogy növeljék a bizalmat, amelyet egy demokratikus társadalomban a közönség felé sugároznak (Mežnarić kontra Horvátország, 2005. július 15., 27. §)« (Huseyn és mások kontra Azerbajdzsán, 162. §) (36/2013 (XII.5.) AB határozat),,

Kiemelendő, hogy az OBH perbeli képviseleténél jelentkező aggályok kifejtésekor a bírói karrierre és perbeli döntésre való behatás lehetőségéről, és nem annak tényleges meglétéről tesznek említést. A gond az, hogy csak az OBH Elnökének kontrollálhatatlan egyéni döntésén múlik az, hogy a bíróságokat érintő perben ítélkező bíróval szemben akár a per folyamatban léte alatt is alkalmaz-e olyan retorziókat a JKO szerint nem megfelelő perbeli bírói magatartás miatt, amely akár a per

érdemi eldöntésére is kihatással lehetnek. Ennek megakadályozására semmilyen jogi garanciák nincsenek a mai magyar szabályozási rendszerben. A bíró feje felett mindig ott lebeg Damoklész kardja, amit nyilvánvalóan Ő is tud.

A 6/2014 (IV.30.) OBH utasítás megsemmisítéséig és bírói szervezeti rendszertől független közigazgatási bíróság létre hozásáig egy bíróság ellen indított perben a bírói pártatlanság vagy annak látszata az OBH perbeli képviselet miatt nem tekinthető biztosítottak. Jól mutatja ezen probléma fontosságát, hogy a bíróságok ellen indított kártérítési perek 94%-ában peresztesek voltak az állampolgárok. Amíg a fenti szabályozás érvényben van addig, mindig felmerülhet bárkiben annak jogos gyanúja, hogy a bíróságok ellen lefolytatott perekben a bíró azért hozott a perben félként részt vevő bíróságra nézve pozitív ítéletet, mert csak a bírói karrierjét tartotta szem előtt. A bírónak nemcsak pártatlannak kell lennie, hanem annak is kell látszania. Az is megjegyzendő, hogy az OBH perbeli képviselete sérti a fegyverek egyenlőségét is.

A pártatlanság problémájával kapcsolatban merül fel az a probléma, hogy álláspontom szerint az eljáró bíróságok önkényesen mérlegeltek illetve alkalmaztak jogszabályokat. Az önkényes jogértelmezés és mérlegelés nem önmagában jelenti itt az Alaptörvénysértést, hanem azt a pártatlan ítélkezéshez való jog megsértésével összefüggésben kell vizsgálni. A pártos ítélkezést bizonyítja a bíróságok eljárása. Vélhetően azért mérlegeltek önkényesen illetve alkalmaztak jogot az eljáró bíróságok, mert az OBH képviselet miatt nem voltak pártatlanok. A fentiek vizsgálata álláspontom szerint nem mellőzhető a jelen alkotmánybírói eljárásban, mivel az önkényes mérlegelés és jogalkalmazás valószínűsíti azt, hogy a bíróságok nem voltak pártatlanok. Nézetem szerint ilyen esetben nem alkalmazható az az alkotmánybírói gyakorlat, hogy nem vizsgálható az, hogy a bírói mérlegelés és jogalkalmazás önkényesnek tekinthető-e, mivel jelen esetben nem ez az alaptörvénysértés alapja, hanem a pártatlan ítélkezéshez való jog megsértése. Gyakorlatilag csak egy bizonyítéknak tekinthető az önkényes bírói mérlegelés és jogértelmezés a pártatlan ítélkezés megsértése tekintetében. Így egzakt alkotmánybírói döntés a pártatlan ítélkezés tekintetében csak akkor hozható, ha a T. Alkotmánybírói bíróság azt is megvizsgálja, hogy a bíróságok jelen eljárásban önkényesen mérlegeltek vagy alkalmaztak-e jogot.

A bíróságok pártos ítélkezését bizonyítja az, hogy iratellenesen és önkényes mérlegelés útján állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 2.§-a lapján bírálta el a keresetemet. Az elsőfokú bíró az ítélet szóbeli indokolásakor kifejtette, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog csak az eljárásoknak az ésszerű határidőn belüli befejezéséhez való jogot jelenti, ezért a keresetet csak a Ptk. 349.§-a alapján lehet csak elbírálni. Nyilvánvalóan nem véletlenül hivatkozott az elsőfokú bíróság az írásbeli ítéletben a Ptk. 349.§-ára. **Ha a keresetet a Pp. 2.§-a alapján bírálta el, akkor miért indokolta meg azt, hogy a Ptk. 349.§-a alapján nem indokolt a kereset, főleg akkor amikor ilyen irányú keresetet nem is terjesztettem elő. Annak bizonyítására, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemtől eltérően ténylegesen a Ptk.349.§-a alapján bírálta, el csatolom az ítélet hirdetéséről készült hangfelvételt. Álláspontom szerint az ítélet szóbeli és az írásbeli indokolása nem térhet el egymástól, mivel az sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Az ítélet indokolásának utólagos és önkényes megváltoztatását jelenti az ilyen irányú bírói magatartás.**

Emellett az elsőfokú bíróság fenti magatartása sérti a kereseti kötöttséghez való jogomat. A tisztességes tárgyaláshoz való jog tartalmi elemének tekinthetjük a feleknek a szabad rendelkezési jogát. Az Alkotmánybírói bíróság megfogalmazása szerint: „Az Alkotmány 54. § (1) bekezdése az emberi méltósághoz való jogot minden ember veleszületett jogaként deklarálja, amelytől senkit nem lehet önkényesen megfosztani. Az Alkotmánybírói bíróság 8/1990. (IV. 23.) AB határozatában az emberi méltósághoz való jogot az ún. "általános személyiségi jog" egyik megfogalmazásának tekintette. Rámutatott arra, hogy a modern alkotmányok, illetőleg alkotmánybírói gyakorlat az általános személyiségi jogot különféle aspektusaival nevezik meg: pl. a személyiség szabad

kibontakozásához való jogként, az önrendelkezés szabadságához való jogként, általános cselekvési szabadságként, avagy a magánszférához való jogként. Az emberi méltósághoz való jog tehát magában foglalja az önrendelkezés szabadságához való alkotmányos alapjogot, amelynek korlátozása kizárólag az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés keretei között történhet meg. Eszerint Magyarországon az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban törvény sem korlátozhatja.

Az önrendelkezési jog fontos tartalmi eleme - egyebek között az egyén joga arra, hogy az igény állapotába került alanyi jogait a különböző állami szervek, így a bíróság előtt is érvényesítse. Az önrendelkezési jog azonban, mint az általános cselekvési szabadsághoz való jog, a jogérvényesítéstől való tartózkodás, a nem cselekvés jogát is magában foglalja. Mivel ez a jog az egyén autonómiájának védelmére szolgál, általában mindenkinek szabadságában áll eldönteni, hogy jogai és törvényes érdekei védelmére nyitva álló és alkotmányosan biztosított hatósági igényérvényesítési utat igénybe veszi-e vagy attól tartózkodik.” (1/1994 (I.7.) AB határozat)

A felek szabad rendelkezési joga alapvetően a polgári eljárásjoghoz kapcsolódik. Elsődleges tartalma az, hogy az állampolgár szabadon dönthet azon kérdésben, hogy az alanyi jogait kívánja-e bíróság előtt érvényesíteni és e vonatkozásban kíván-e peres eljárást kezdeményezni.

A szabad rendelkezési jog azonban nemcsak a perlési lehetőséget vagy az attól való tartózkodás jogát takarja, hanem a kereseti kérelemhez való kötöttség elvét is. A Pp. 3.§ (2) bekezdése szerint a bíróság az eljárás során kötve van a felek kérelméhez. Ezzel kapcsolatban a Pp. 215. §-a kiemeli, hogy a bíróság a döntésének meghozatala során nem terjeszkedhet túl a kereseti és viszontkereseti kérelmen. Ez azonban azt is jelenti, hogy a bíróságnak az ítélet teljességének elve szerint minden kereseti kérelemről is döntenie kell. Amennyiben ezt elmulasztja, akkor ezzel megsérti a félnek a tisztességes eljáráshoz való jogát.

A fél szabad rendelkezési jogával összefüggésben merül fel az a probléma, hogy a Pp. 3. § (2) bekezdésében megfogalmazott elv vonatkozik-e a jogcímhez való kötöttségre is. Az állandó magyar bírói gyakorlat szerint a keresetkez való kötöttség nem jelenti a jogcímhez való kötöttséget.

Ezen állandó bírói gyakorlattal kapcsolatban azonban súlyos alkotmányossági kételyek merülhetnek fel. Ha például a peres fél pontosan megjelöli a kereseti követelés jogcímét, és kifejezetten tiltakozik az ettől való eltéréstől, akkor ezen kifejezett kérelemhez is kötve kell, hogy legyen a bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján. Ilyen esetben a jogcímtől való eltéréssel a bíróság a peres felet megfoszthatja az alanyi jogának érvényesíthetőségétől, amellyel megsérti annak rendelkezési jogát.¹

A keresetkez való kötöttség elvét sérti az is, hogy az első és másodfokú bíróság az ítéleteikben elbírálták a Somogy Megyei Bíróság 3.G.40.099/2009 illetve a Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.098/2010/3. számú ítéletének a jogszerűsége tekintetében is döntött annak ellenére, hogy e vonatkozásban nem is terjesztetem elő keresetet, és a fenti bíróságok peres félként nem is szerepeltek a perben. Ha a fenti ítéletek tekintetében is elő kívántam volna terjeszteni a keresetet, akkor a Somogy megyei Bíróságot és a Pécsi Ítéltáblát is perbe kellett volna vonnom. Megjegyzendő az is, hogy ha a Pécsi Ítéltábla ítéletének a jogszerűségét is vizsgálta a Pécsi Ítéltábla, akkor ezen bírósággal szemben a Pp.13.§ (1) bek. a./pontja alapján abszolút kizárási ok állt fent, mivel a per a jogaira és kötelezettségére kihatással volt. Így a jelen perben nem is járhatott volna el a Pécsi Ítéltábla anélkül, hogy megsértette volna a pártatlan ítélkezéshez való jogomat.

¹lásd: Bakos Kitti: A tisztességes eljáráshoz való jog a jogágak határán 10. oldal illetve jelen tanulmány 21. oldal

Az önkényes mérlegelést és az eljárt bíróságok pártosságát bizonyítja az is, hogy a 2/2010.(VI.28) PK vélemény 4. pontjára hivatkozással elutasították a keresetemet a vonatkozásban, hogy az alapperben eljárt bíróságok nem tettek eleget a tájékoztatási kötelezettségüknek. Álláspontjuk szerint a Kaposvári Járásbíróság és a Kaposvári Törvényszék illetve a Kúria eljáró tanácsának nem kellett észlelnie azt, hogy [REDACTED] [REDACTED] lehetetlen szolgáltatásra nyújtására vállalkozott. Különösebb szakértelem nélkül egy laikus személy is könnyen felismerhette volna, már az alapperben készült szakvélemény alapján is, hogy a [REDACTED] [REDACTED] által, az épületnek csomagolóüzemmé történő alakításához szükséges munkák elvégzésére vállalt határidő irreálisnak volt tekinthető, ezért megállapítható volt, hogy [REDACTED] [REDACTED] lehetetlen szolgáltatásra vállalkozott. Így egy gazdasági pereket tárgyaló bírótól is elvárható lett volna az, hogy ezt észrevegye. Erre figyelemmel a szakvélemények alapján minden külön bizonyítás nélkül megállapítható lett volna a bíró számára a nyilvánvaló érvénytelenség (Ptk 227.§ (2) bek.), és erről tájékoztatnia kellett volna a peres feleket. A Kaposvári Járásbíróság, a Kaposvári Törvényszék és a Kúria ezen mulasztását az első és másodfokú bíróság önkényesen nem vette figyelembe.

Azt is meg kell említeni, hogy a Kaposvári Járásbíróság és a Kaposvári Törvényszék illetve a Kúria a Pp.206.§-át megsértve önkényesen mérlegelt és alkalmazott jogot akkor, amikor nem vette figyelembe azt, hogy a szerződés lehetetlenült. (Ptk.312.§) Az alapperben is aggálytalanul megállapítható volt a szakvélemények alapján, hogy az épületnek a hatósági előírásoknak megfelelő átalakítása több hónapot vett volna igénybe, és több tízmillió forintba került volna. Ezen idő alatt a gazdasági tevékenységét folytatni nem tudta volna, ami a vásárlói kör teljes elvesztéséhez és a gazdasági tevékenységének a teljes ellehetetlenüléséhez vezetett volna. [REDACTED] [REDACTED] a több hónapig tartó átépítések idejére semmilyen csereingatlant nem ajánlott fel. Megjegyzendő az is, hogy nem felel meg a valóságnak, hogy [REDACTED] [REDACTED] nem tudott arról, hogy az épület élelmiszersomagolásra alkalmatlan. A lehetetlenülés alapvetően nem abban áll ezen esetben, hogy az épület átalakítható-e csomagolóüzemmé, hanem abban, hogy mennyi idő alatt és milyen költséggel. Nyilvánvalóan lehetetlenül a szolgáltatás, ha olyan hosszú időn át nem lehet igénybe venni, hogy ez által az érdekelt fél gazdasági tevékenysége is ellehetetlenül. Az is a lehetetlenülés megállapításának szükségességét támasztja alá, hogy az épület csak olyan jelentős költséggel lett volna átalakítható csomagolóüzemmé, amely az ésszerű gazdálkodás szabályait sértette volna. Azt is meg kell itt jegyezni, hogy a fentiek alapján az érdekmúlás is megállapítható, ezért 306.§ (1) bek. b./pontja alapján elállhattam a szerződéstől, amit meg is tettem. Erre figyelemmel nem lettem volna köteles további bérleti díjat fizetni a Bérbeadó részére. A fenti tényeket az alapperben illetve a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatti kártérítési perben eljárt bíróságok a Pp. 206.§-át sértő módon nem vették figyelembe, ezért az ítéleteik önkényes mérlegelésen alapulónak tekinthetőek.

Álláspontom szerint a fent leírtak alapján megállapítható, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatti kártérítési peremben eljárt első és másodfokú bíróság nem volt pártatlannak tekinthető, és ezért a ítéleteik megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomat.

2./ A tisztességes eljáráshoz való jogot sérti az is, hogy az elsőfokú eljárás során minden indokolás nélkül több alkalommal is bíró váltásra került sor. Ennek okáról az elsőfokú bíróság soha nem tájékoztatott. A másodfokú bíróság sem vizsgálta azt, hogy az ügy-átszignálások sértették-e a törvényes bíróhoz való jogot.

A fentiek mellett a törvényes bíróhoz való jog érvényre jutását hátrányosan érintheti az is, hogy bármikor nyilvános indokolás nélkül átszignálhatnak ügyeket egyik bíróról a másik bíróra. A bírósági vezetőknek az ügyfél részére semmilyen indokolási kötelezettsége nincs a tekintetben, hogy milyen okból, és milyen szervezeti érdek alapján kerül átszignálásra az ügy. Az Alkotmánybíróság és az EJEK gyakorlata szerint a parttalan és formális indokok alapján

foganatosított átszignálások alapjaiban sértik a törvényes bíróhoz való jogot. „Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is iránymutatónak tartotta azokat a téziseket, amelyeket a Bíróság ugyan nem büntető ügyben, de „egy, a bírósági munkateher enyhítése címén végrehajtott átszignálással összefüggő ügyben mondott ki, jelesül, hogy »a bírói függetlenségnek és a jogbiztonságnak a jogállamiság szempontjából betöltött kiemelkedő jelentősége azt igényli, hogy rendkívül világosak legyenek azok a szabályok, amelyeket egy adott ügyben kell alkalmazni, világos biztosítékok legyenek az objektivitás és az átláthatóság végett és mindenekelőtt annak érdekében, hogy az önkényességnek a látszatát is elkerüljék az ügyek bírókra való kiszignálásában.« Ezzel összefüggésben »mivel a munkateher megosztására vonatkozó eljárási szabályok sem kimerítőek nem voltak, és jelentős mozgásszabadságot biztosítottak az adott bíróság elnökének«, a szlovák kormány nem tudta meggyőzően bizonyítani, hogy az »átszignálás objektív alapokon nyugodott-e és az átszignálásban megvalósult igazgatási mérlegelés átlátható paraméterekre mutatott-e« (DMD GROUP a.s. kontra Szlovákia, 2010. október 5. 66. §, 67-68. § és 70. §). (36/2013 (XII.5.) AB határozat)”

A Pp.252.§ (1) bekezdésére figyelemmel a fellebbviteli bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna, hogy az ügy tárgyalása során bíróváltás történt, és vizsgálnia kellett volna azt, hogy erre olyan objektív okok miatt került-e sor, amelyek az átszignálás jogszerűségét megalapozták. Amennyiben az átszignálási indokok nem voltak jogszerűnek, akkor nyilvánvalóan meg kellett volna állapítani a tisztességes eljárás megsértését, amely miatt új elsőfokú eljárást kellett volna elrendelnie a másodfokú bíróságnak. A másodfokú bíróság a fenti kötelezettségét megszegte, ezért sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bíróhoz való jogom.

A fentiek alapján a következő

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztem elő:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pécsi Törvényszék 25.P.20.551/2013/25. illetve a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.031/2015/15. számú ítéletét semmisítse meg, mivel azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan ítélkezéshez és a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

Emellett kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg 6/2014. (IV.30.) OBH utasítást illetve a Bszi. 86.§ (1) bekezdés b./pontját, mivel ezek alkalmazása esetén nem biztosítható a bírósági eljárások során az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan ítélkezéshez való jog.

A T. Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011.évi CLI tv. (Abtv.) 27.§ a./ és b./ pontja illetve a 28.§ (1) bekezdése alapozza meg.

A Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.031/2015/15. számú ítélete jogerős, ezért az már rendes jogorvoslattal nem támadható. A fenti jogerős ítéletet 2016.01.18. napján vettem át.

Nem kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság az adataimat zártan kezelje, és kifejezetten hozzájárulok, hogy az alkotmányjogi panaszomat nyilvánosságra hozza.

Csatolom a Pécsi Törvényszék 25.P.20.551/2013/25. illetve a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.031/2015/15. számú ítéletét.

Tudomásom szerint több másik alkotmányjogi panaszban is támadják 6/2014. (IV.30.) OBH utasítást illetve a Bszi. 86.§ (1) bekezdés b./pontját, ezért kérem, hogy ezen kérelmekkel együtt bírálja el a T. Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszomat. Személyesen jogi képviselő nélkül kívánok eljárni. Tájékoztatom a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal párhuzamosan beadásra került az EJEB panasz is.

Kaposvár, 2016.03.10.

Tisztelettel:

Komplex Média Kft.
Berecz Gábor képviselő

